ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ . . . . . ΔΡ. 72.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . . . » 36.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ . . . . . » 18.000

ΠΑΝΤΟΙΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΔΙ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ . . . . . Στερλίναι 10
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . . . »
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ . . . . . Δολλάρια 200

ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΟΣ ΝΒ — Ἀριθμὸς φύλλου 586 | ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΑΚΑΡΗ 193 — ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 25-93 | ΠΑΤΡΑΙ Κυριακὴ 23 Ἰουνίου 1946

ΣΟΒΑΡΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

ΚΑΛΕΙ ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΝΑ ΜΕΤΑΣΧΟΥΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΠΡΟΣ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Τὴν 6 30' μ. μ. ἄρχεται ἡ συνεδρίασις τῆς Βουλῆς. Ὑπαβάλλονται διάφοροι ἀναφοραὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων τοῦ Συλλόγου Τραπεζιτικῶν Ὑπαλλήλων Πατρῶν, ζητούντων τὴν ἀκύρωσιν τοῦ νόμου 163 καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπαλλήλων ΥΕΚΑ ἐπιδοκιμαζούσης τὰ μέτρα τῆς τάξεως.

Ζητεῖ ἀκολούθως τὸν λόγον ὁ κ Τσιμπιδάρος, ὁ ὁποῖος χαιρετίζει ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς τὴν χθεσινὴν ἐπέτειον τῆς μάχης τοῦ Κιλκίς, ἡ ὁποία εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ ἱστορικώτερα γεγονότα καὶ ἀποτελεῖ μίαν ἀπὸ τὰς λαμπροτέρας σελίδας τῆς ἱστορίας μας.

Εἰσέρχεται ἀκολούθως ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν καὶ λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Λαδᾶς ὁ ὁποῖος, ἐξετάζων τὸ ψήφισμα διὰ τὸ δημοψήφισμα, λέγει ὅτι τὸ ζήτημα ἔχει καὶ τὴν ἐξωτερικήν του πλευρὰν καὶ ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς μήπως ὁ καθορισμὸς τῆς ἡμερομηνίας καὶ ὁ τρόπος τῆς διατυπώσεως τοῦ ἐρωτήματος βλάψουν τὴν ἐθνικὴν ὑπόθεσιν, ἡ ὁποία εὑρίσκεται εἰς χεῖρας τρίτων. Ὑπὸ τὸ πνεῦμα αὐτὸ λέγει δὲν πρέπει νὰ παράσχωμεν ἀφορμὰς καὶ εἰς τοὺς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἐλλοχεύοντας ἐχθρούς, οἱ ὁποῖοι κρατοῦν πάντοτε τὸ ἐγχειρίδιον.

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Λαμβάνει ἀκολούθως τὸν λόγον ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Τσαλδάρης, ὁ ὁποῖος λέγει:

—Παρετήρησα, κ. βουλευταί, ὅτι ἡ συζήτησις τείνει νὰ λάβῃ διαστάσεις, αἱ ὁποῖαι εἶναι πιθανὸν νὰ φέρουν συζητήσεις πολλῶν ἡμερῶν. Νομίζω, ὅτι ἂν ἐδίδοντο ὡρισμέναι διασαφηνίσεις, θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ τεθῇ μία κατεύθυνσις εἰς τὴν συζήτησιν. Θὰ σᾶς ἀναγνώσω τὴν δήλωσιν αὐτήν, τὴν ὁποίαν κατόπιν θὰ καταθέσω εἰς τὸ Προεδρεῖον. «Αἱ ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ἀγορεύσεις τῶν ἀξιοτίμων ἀρχηγῶν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ἐπὶ τοῦ σχεδίου ψηφίσματος, ἀπέδειξαν, ὅτι ἔχουν μεσολαβήσει παρερμηνεῖαι εἰς τὰς προθέσεις καὶ τοὺς σκοπούς, εἰς τοὺς ὁποίους ἀποβλέπει καὶ ὁ συντάκτης τοῦ σχεδίου. Ἡ ἔγκαιρος τῶν παρερμηνειῶν αὐτῶν ἄρσις εἶναι πρόδηλον, ὅτι καὶ τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν τῆς συζητήσεως θὰ διευκολύνῃ, ἐφ' ὅσον τὴν καλὴν πίστιν ἔχομεν ὡς σύνολον. Ἐν τῇ εἰλικρινεῖ της ἐπιθυμίᾳ, ὅπως συμβάλῃ, ἀπὸ σκοπιᾶς, ἡ ἐν τῇ Βουλῇ πλειοψηφία, δηλοῖ:

1) Ὁ ἐν τῷ ὑπὸ κρίσιν, σχεδίῳ καθορισμὸς τῆς 1ης Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ὡς ἡμερομηνίας διὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ δημοψηφίσματος, ἐγένετο ἐν πλήρει συνεπείᾳ πρὸς τὴν ρη-

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Ἀθηναϊκὰ εἰκοσιτετράωρα

ΕΓΧΩΡΙΑ ΠΟΔΙΑ

Τὸ ἐλαφρὸ μουσικὸ θέατρο ἔκαμε κάμποσες ζημιές. Πρόσφερε ὅμως καὶ μιὰ μεγάλη ὑπηρεσία: Ἔκαμε μιὰ καλὴ ἐκλογὴ στὰ γυναικεῖα πόδια. Τὰ κοσκίνισε, τὰ σουλούπιασε, τὰ μάθε στοιχειώδη ὀρθογραφία, τὰ ὑπέταξε στὸ ζυγὸ τοῦ ρυθμοῦ. Ἡ χρῆσις κάνει τὸ ὄργανο—λέει ὁ φυσιολόγος. Ὁ δὲ χοροδιδάσκαλος, ὁ φυσιολόγος τοῦ χοροῦ, μᾶς λέει αὐτὴ τὴ μεγάλη ἀλήθεια τοῦ Ντὲ λὰ Παλίς: Ὁ χορὸς θέλει χορό.

Τόσα θέατρα ἐπιθεωρήσεως καὶ ὀπερέττας ἐργάζονται τὸ καλοκαῖρι στὴν Ἀθήνα, ἀνεβάζουν ἔργα, γεμίζουν, κερδίζουν. Ὅλα αὐτὰ θέλουν πόδια. Τὰ κείμενα, οἱ φωνές, τὸ παίξιμο, εἶναι μᾶλλον δευτερεύουσα ὑπόθεσις. Τὰ πόδια κυριαρχοῦν. Ἔπρεπε νὰ μορφωθοῦν γάμπες. Καὶ αὐτὸ ἔγινε.

Γυρίστε ὅταν ἔρθετε στὴν Ἀθήνα, τὰ καλοκαιρινὰ θεατράκια. Πόσα ποδαράκια, ἐλαφρά, εὐαίσθητα, νοήμονα, βρίσκονται στὸ δρόμο τῆς Τέχνης! Προχθὲς σ' ἕνα ἐργάκι ἔτριβα τὰ μάτιά μου. Δὲν σᾶς λέω πὼς εἶδα ἐγγλέζικα «γκὲρλς» —τέτοιο πρᾶγμα δὲν ἀπέκτησε ἀκόμα οὔτε ἡ Γαλλία. Ἀλλὰ ἕνα μπαλεττάκι ἀπὸ φρέσκα κορίτσια μὲ πόδια καλογραμμένα, λεπτά, μπασμένα στὸ νόημα τῆς δουλειᾶς, στοιχειωδῶς πειθαρχημένα. Πρόοδος ἀναμφισβήτητη ἂν θυμηθῇ κανένας τοὺς χαλεποὺς καιρούς, ποὺ οἱ δύο πολιτισμένες γάμπες τῆς Ἕλσας Ἔγκελ μονολογοῦσαν στὴν ἐρημία τοῦ ἑλληνικοῦ σανιδιοῦ.

Τὰ περισσότερα γυναικεῖα πόδια στὸ ἐλαφρὸ μας θέατρο ἤτανε τότε ξένα. Ὅταν τὰ ἐγχώρια προϊόντα πήδησαν στὸ σανίδι τὸ γέμισαν κούτσουρα καὶ ἀνορθογραφίες, πλαδαρότητες, ἐλεφαντιάσεις, πρὸ πάντων... κοντοποδαροῦσες καὶ κουβαρίστρες, πλάσματα κοντοστούπικα, ποὺ διαιώνιζαν τὴ μεγάλη νεοελληνικὴ παρεξήγησι, ὅτι χορὸς σημαίνει ἕνα μάτσο κλωτσιές. Ἡ ἐμφάνισι τῶν μπαλέττων ἀπηυθύνετο στὴν ἀνοχὴ καὶ τὴν ἱλαρότητα τοῦ κοινοῦ. Ἡ ἀπειθαρχία ἤτανε τόση, ὥστε, ὅταν κάποτε ἀνεβάζοντας ἕνα ἔργο θέλησα νὰ βγάλω ἀπὸ τὸ λαιμό τους καὶ ἀπὸ τὰ χέρια τους τὰ διάφορα μπρελόκ, κολλιεδάκια, πανταλὶφ καὶ ρολόγια—βραχιολάκια, ποὺ δὲν πηγαίνανε μὲ τὰ κοστούμιά τους ἐπαναστάτησαν:

—Καλὲ τὶ λέει, καλέ;

Καὶ χρειάστηκε παρέμβασις τοῦ θεατρώνη καὶ ἀπειλὲς προστίμων γιὰ νὰ ἐνδώσουν. Ἡ μακαρίτισσα Γιούζοβα καὶ ὁ Ἀρντάντωφ, ὁ Νιοῦλαντ, ὁ Μπαρκουϊλλέρο, ὁ Μαριάνωφ, τέλος πάντων ἄλλοι, ξένοι, ἀνέλαβον μετὰ τὴν Ἔγκελ νὰ βάλουν κάποια πειθαρχία στὰ ἑλληνικὰ πόδια καὶ νὰ ψαρεύουν ὁ Θεὸς ξαίρει ποῦ καὶ πῶς τὸ νέο ὑλικὸ ποὺ ζητοῦσε ὁ Μινώταυρος τοῦ σανιδιοῦ.

Παράλληλα ἐργάστηκαν καὶ οἱ ντόπιοι χορογράφοι. Ἀλλὰ τὸ μεγάλο κοσκίνισμα τὄφεραν κυρίως τὰ μεταπολεμικὰ ἤθη. Ἕνα πλῆθος κορίτσια τοῦ λαοῦ βρήκανε δουλειὰ στὸ μπαλέττο, ποῦγινε βιτρίνα λαμπρᾶς δοσοληψίας. Ἔτσι φθάσαμε στὶς σημερινὲς δροσερὲς ἐμφανίσεις. Ἡ ἐφηβικὴ ἡλικία, ἡ μόνη ποὺ κάνει ἀνεκτὲς τὶς γύμνιες, ἀρχίζει νὰ ἐξαγνίζῃ τὰ μπαλέττα. Ἡ ἑλληνικὴ σπιρτάδα ἀναπληρώνει τὰ ρέστα. Ἀλλὰ μέχρι ποίου σημείου; Ἐδῶ εἶναι τὸ μεγάλο ζήτημα. Ἡ αὐστηρὴ ἀκρίβεια ποὺ δίνει τὴν ἐντύπωση τοῦ τελείου μᾶς λείπει ἀκόμα. Καὶ ὁ μεγάλος καϋμὸς τῆς Τέχνης εἶναι ἀκριβῶς αὐτὸ —τὸ τέλειο. Εἶναι ἡ περιοχὴ ποὺ δὲν χωροῦν ὀλιγάρκειες: Ἢ τὸ τέλειο ἢ τίποτα. Αὐτὰ τὰ κορίτσια ἀδικοῦνται. Εἶναι θαυμάσιο ὑλικό, ἀλλὰ τοὺς λείπει ἡ καλλιτεχνικὴ ἀνατροφή.

Μοῦτυχε νὰ παρακολουθήσω ἀπὸ κοντὰ τὰ «γκὲρλς» τῶν ἀγγλικῶν μπαλέττων. Εἶναι σωστὸς στρατός. Ἑνωμοτίες μὲ τὴν «κάπταιν» ἐπὶ κεφαλῆς ποὺ ὅταν περιοδεύουν, μάλιστα, ζοῦν μὲ στρατιωτικὴ πειθαρχία. Στὸ Παρίσι διαθέτουν καὶ σπίτι ἀκόμα ἰδιόκτητο —τὸν πιὸ χαριτωμένο γυναικεῖο στρατῶνα ποὺ μπορεῖ κανεὶς νὰ ἰδῇ, Ἡ ζωή τους εἶναι ἀφιερωμένη στὴ δουλειά τους. Μέσα σ' αὐτὰ τὰ κορίτσια βρίσκονται πολὺ συχνὰ καὶ φοιτήτριες ποὺ χορεύουν γιὰ νὰ πάρουν αὔριο τὸ δίπλωμά τους νὰ γίνουν δοχτορέσσες ἢ ἄλλες ποὺ δουλεύουν γιὰ νὰ σχηματίσουν, ὅταν παντρευτοῦν, τὸ νοικοκυριό τους. Οὔτε μιὰ μέρα δὲν περνᾶ χωρὶς ἄσκησι. Κι' αὐτὸ ἀκριβῶς εἶναι τὸ μυστικό, ποὺ φθάνουν στὸ τέλειο. Χρειάζεται κάποια ὀργάνωσις κι' ἐδῶ. Ἀλλὰ ποιός θὰ τὴν κάμῃ; Μετὰ τὸ θέατρο τὰ κορίτσια ἀπάγονται μὲ τ' αὐτοκίνητα γιὰ τὸ γλέντι. Ξενύχτι, ἔγερσις τὸ μεσημέρι καὶ αὐτοσχεδιασμὸς τὸ βράδυ. Πῶς θὰ γίνῃ Τέχνη;

ΦΟΡΤΟΥΝΙΟ

Τῆς Ἡμέρας

Σταυροφόρος τῆς Ἐλευθερίας ἀσύγκριτος, νικητὴς τῶν μεγαλυτέρων νικῶν, δαφνοστεφὴς στρατηλάτης, ὁ ὑποκόμης Μοντγκόμερυ, εὑρίσκεται ἀπὸ χθὲς εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Μὲ βαθύτατον θαυμασμόν, τὸν χαιρετίζει ὁ Ἑλληνικὸς λαός. Καὶ συγχρόνως βλέπει ἐμπρός του νὰ ζωντανεύουν καὶ πάλιν ἀναμνήσεις, ποὺ δὲν θὰ τὰς λησμονήσῃ ποτέ. Εἶχε γυρίσει αὐτὸς ὁ λαὸς ἀπὸ τῆς Ἀλβανίας τὰς κορυφογραμμιὰς καὶ τὰ πυρίκαυστα ἀπομεινάρια τῶν Μακεδονικῶν ὀχυρῶν, συντροφευμένος ἀπὸ τὰς ψυχὰς τῶν χιλιάδων νεκρῶν του, ἀπὸ τὸν πόνον τῆς κάψεως ποὺ ἦτο ἀνάπαυσις καὶ ἀπὸ τοὺς παιᾶνας, ποὺ εἶχε συνθέσει ἡ Δόξα. Βαρειὲς τὸν ἐπεσήμειναν οἱ ἀλυσίδες. Στυγνὴ ἠπλοῦτο ἡ τραγῳδία. Εἰς τὰς ὥρας αὐτὰς τῆς ἐθνικῆς καταθλίψεως, ὁ ζόφος γίνεται μαρμαρυγὴ ἐλπίδος. Ἀπὸ τὴν ἔρημον μᾶς ἤρχετο ὁ ἀντικατοπτρισμὸς τῆς ἐλπίδος. Ἔλ—Ἀλαμεῖν — Μοντγκόμερυ — Ἑλληνικὴ Ταξιαρχία. Ὁ πόλεμος ἀπὸ τότε εἶχε κριθῆ. Καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῶν «πάντων» τῆς «ἐρήμου» ἔτρεχε ἀκάθεκτος πλέον πρὸς τὸν τελικὸν θρίαμβον, ἔκανε τὴν Βίαν κονιορτὸν καὶ ἐπάνω εἰς τὸ ἀπαίσιον πτῶμα τῆς ἐπόργωνε σταθμοὺς ἱστορικῶν ἐπιτυχιῶν. Τὸν εἴδαμεν ἔπειτα εἰς τὴν Νορμανδίαν, εἰς τὰς Ἀρδένας καὶ τέλος εἰς τὴν σκηνὴν ἐκείνην, εἰς τὴν ὁποίαν αἰωνίως κατηγωνισμένοι οἱ στρατηγοὶ τοῦ ἐγκλήματος, προσῆλθον διὰ νὰ ὑπογράψουν τὸν ἐπίλογον τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ δράματος. Σήμερον αὐτὸν τὸν ἀκατάβλητον ἐργάτην τῆς νίκης, ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς, τὸν βλέπει προσερχόμενον εἰς τὸ Μνημεῖον ἑνὸς Μεγάλου Ἀγνώστου, διὰ νὰ ἀποθέσῃ ἕνα στέφανον δάφνης. Καὶ ἠλεκτρίζεται ἀπὸ τὴν ἰδίαν ἐκείνην συγκίνησιν, ποὺ ἐδοκίμαζεν, ὅτε ἄφηνε τὰς ἐλπίδας του νὰ τρέχουν μαζὶ μὲ τὸν στρατάρχην Μοντγκόμερυ εἰς τὴν θερμὴν ἔρημον τοῦ Ἔλ—Ἀλαμεῖν.

*

Κατὰ τὸ ἐκ Παρισίων τηλεγράφημα, τὸ χθὲς δημοσιευθέν, ὁ κ. Μολότωφ ἐζήτησε περισσότερον χρόνον, διὰ νὰ μελετήσῃ τὰς ἐπὶ τῶν Δωδεκανήσων Ἑλληνικὰς ἀξιώσεις. Καθ' ἣν στιγμὴν κρίνεται, ὅτι ἡ Διάσκεψις παρέχει ἐνδείξεις κάποιας ἀδιαθεσίας, δὲν θέλομεν νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἡ αἴτησις τοῦ Σοβιετικοῦ ἐπιτρόπου εἶνε ὑποθηλωτικὴ ἀρνητικῶν διαθέσεων. Ἀλλὰ νομίζομεν, ὅτι ἐδικαιοῦμεθα νὰ πιστεύωμεν καὶ ἐκ μέρους του μίαν ἀδίστακτον, ἂν ὄχι καὶ ἐνθουσιώδη, συμφωνίαν ἐπὶ ἀξιώσεως ἀναταποδείκτως δικαίας. Διότι, ἐπὶ τέλους δὲν πρόκειται περὶ τῆς Τεργέστης, περὶ τοῦ Γερμανικοῦ ζητήματος μὲ τὸ πυκνότατον πλέγμα τῶν ἀντιθέσεων ἢ περὶ τοῦ Φεζάν. Πρόκειται περὶ τῶν Δωδεκανήσων, τὸ μαρτύριον τῶν ὁποίων συνεκίνησε ἐπὶ τόσα χρόνια τὴν διεθνῆ Κοινὴν Γνώμην καὶ ἡ περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τῶν ὁποίων ἀνάγκη ἔχει ὁμολογηθῆ γενικῶς εἰς ὅλα τὰ μεγάλα συνέδρια, ποὺ ἔχουν γίνει μέχρι τοῦδε. Τὸ πρόβλημα λοιπὸν εἶνε τόσον ἁπλοῦν, τόσον σαφές, τόσον εὔληπτον, ὥστε δὲν ἠμπορεῖ κἀν νὰ χαρακτηρίζεται ὡς πρόβλημα, ὅταν μάλιστα εἶνε γνωστὸν ὅτι καὶ ὁ κ. Μολότωφ διαθέτει σπουδαίαν διπλωματικὴν ἐξύνοιαν.

Ο ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΣ ΜΟΝΤΓΚΟΜΕΡΥ, Ο ΕΝΔΟΞΟΣ ΗΓΕΤΗΣ ΤΗΣ 8ΗΣ ΣΤΡΑΤΙΑΣ, ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἡ πρωτεύουσα φιλοξενεῖ ἀπὸ σήμερον τὸν ἔνδοξον στρατηγὸν Μοντγκόμερυ ἀφιχθέντα τὴν 5.30 μ. μ. εἰς τὸ ἀεροδρόμιον Ἑλληνικοῦ. Ὀλίγον πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ ἀεροπλάνου προσῆλθον εἰς τὸ ἀεροδρόμιον οἱ ἐν Ἀθήναις ἀνώτατοι ἀξιωματικοὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐν Ἑλλάδι Βρετανικῶν δυνάμεων, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Βρετανικῶν ἀποστολῶν. Ἅμα τῇ ἀφίξει τοῦ ἀεροπλάνου παρατεταγμένα τμήματα δύο μοιρίας σμηνιτῶν καὶ Ἄγγλων στρατιωτῶν ἀπέδωσαν τιμάς.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τσαλδάρης καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Μαυρομιχάλης ὑπεδέχθησαν πρῶτοι τὸν στρατάρχην. Ὁ Μοντγκόμερυ φέρων στολὴν ἐκστρατείας ἐπεθεώρησε τὰ παρατεταγμένα τμήματα καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐπιβὰς αὐτοκινήτου κατηυθύνθη εἰς τὴν Βρετανικὴν πρεσβείαν ὅπου καὶ κατέλυσεν.

Τὴν Δευτέραν ὁ στρατάρχης θὰ καταθέσῃ στέφανον εἰς τὸ μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου, ὅπου θὰ ἔχῃ παραταχθῆ δημοτρία εὐζώνων πρὸς ἀπόδοσιν τιμῶν. Κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ στεφάνου, ἐκτὸς τοῦ ὑπουργοῦ ἐνόπλων δυνάμεων καὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀντιστρατήγων, θὰ παραστοῦν καὶ ἀντιπροσωπεῖαι ἀξιωματικῶν ἐξ ὅλων τῶν μονάδων τῆς φρουρᾶς Ἀθηνῶν.

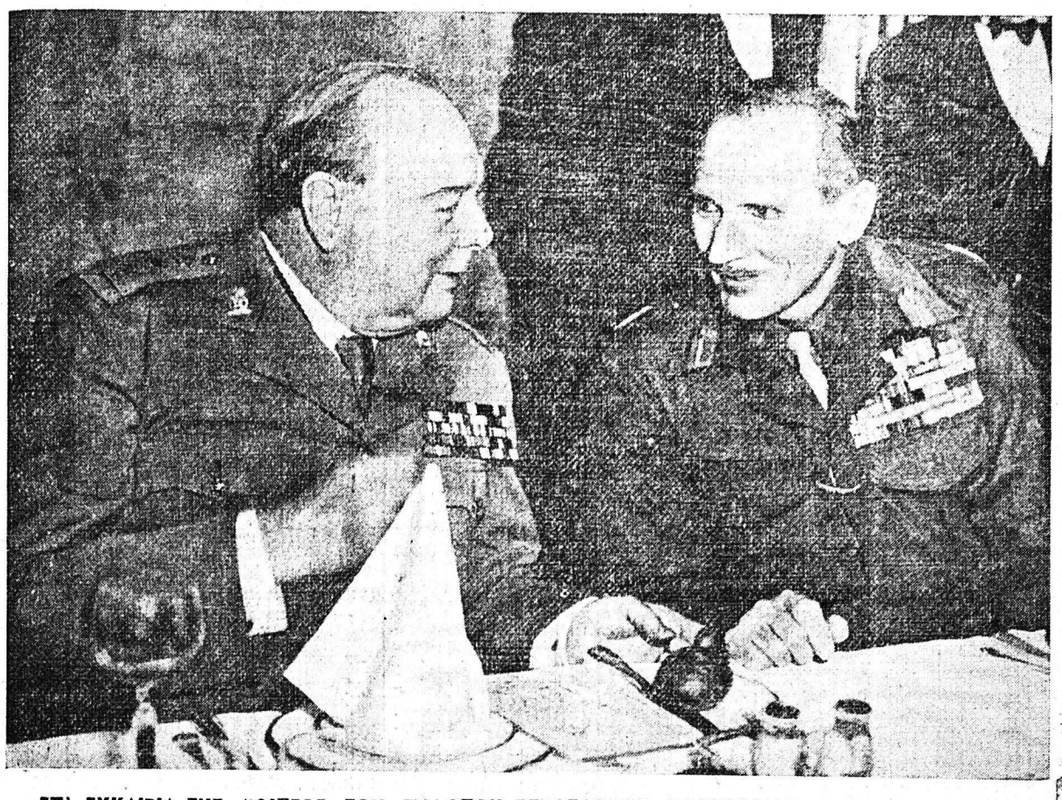

ΕΠ' ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΑΦΙΞΕΩΣ ΤΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΣΤΡΑΤΑΡΧΟΥ ΜΟΝΤΓΚΟΜΕΡΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ: ΜΙΑ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΝΙΚΗΤΟΥ ΤΟΣΩΝ ΕΠΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ κ. ΤΣΩΡΤΣΙΛ

ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ

ΚΑΙ ΑΝ ΑΠΟΤΥΧΗ Η ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΔΕΝ ΘΑ ΧΡΕΩΚΟΠΗΣΗ Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

ΤΟΥ ΔΙΑΠΡΕΠΟΥΣ ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΟΥ ΤΟΥ "ΝΤΑΙΗΛΥ ΤΕΛΕΓΚΡΑΦ„ Κ. **ΤΖ. Λ. ΓΚΑΡΒΙΝ**

Εἰς τὸ χθεσινὸν φύλλον τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου» τοῦ Λονδίνου ὁ διαπρεπὴς τακτικὸς ἀρθρογράφος του κ. Τζ. Λ. Γκάρβιν κάμνει τὰς ἑξῆς προβλέψεις διὰ τὰς ἐργασίας τῆς Διασκέψεως τῶν τεσσάρων ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς Παρισίους:

«Καθ' ὃν χρόνον τὸ Ἀμερικανικὸν σχέδιον περὶ τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας (Σ. Σ.: Διὰ τὰς προϋποθέσεις, ὑφ' ἃς αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι θ' ἀνέθετον τὴν ἐποπτείαν τοῦ προβλήματος εἰς Διεθνῆ Ὀργανισμόν) καὶ ἡ ἔναντι τῶν πρὸ τοῦ θέντων ὅρων προκληθεῖσα Ρωσσικὴ ἀντίθρασις ἐξηγγέλλοντο ἀπὸ τὴν Νέαν Ὑόρκην, οἱ τέσσαρες ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ἀνεπλίαζον μεταδιάμαντα καὶ χειραψίας εἰς τὸ ἀνάκτορον τοῦ Λουξεμβούργου.

Ἡ χιουμοριστικὴ αὐτὴ σύμπτωσις κανένα, κατ' ἀνάγκην, δὲν ἀποτρέπει. Ἀκόμη καὶ εἰς τὴν Σοβιετικὴν πολιτικήν, ὅπως καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν τῶν ἄλλων Μεγάλων, αἱ ὑπάρχουσαι ἐνδείξεις φανερώνουν τὴν βραδεῖαν ἀναζωογόνησιν ἑνὸς νέου πνεύματος.

Τὸ πνεῦμα αὐτὸ ἀποβλέπει εἰς πλέον μακρινὴν ἐποχὴν ἀπὸ ἐκείνην, εἰς τὴν ὁποίαν ἀποβλέπει ἡ Διάσκεψις τῶν Παρισίων αὐτὴ καθ' ἑαυτήν. Εἰς καμμίαν περίπτωσιν δὲν ἐννοεῖ νὰ προβλέψῃ τὴν καταστροφήν, ποὺ θὰ συνεπήγετο ἀμέσως ἡ ἀδιαλλαξία καὶ ἡ ἐκ ταύτης διάρρηξις τῶν διπλωματικῶν σχέσεων. Πρέπει, κατὰ ταῦτα, νὰ κάμωμεν μιαν γενικὴν διάκρισιν μεταξὺ τῶν ἀπωτέρων καὶ τῶν ἐγγυτέρων ἀπόψεων τοῦ προβλήματος.

Καὶ ἀφ' ἑνός, δὲν ἀποκλείεται τελείως ὅτι αἱ συνομιλίαι τῶν Παρισίων εἶνε ἐνδεχόμενον νὰ φθάσουν εἰς σημαντικάς τινας ἐποικοδομητικὰς ἀποφάσεις, ὅπως καὶ ὅτι εἶνε ἐνδεχόμενον νὰ καταλήξουν εἰς φλιτκὴν ἀναβολὴν αὐτῶν. Ἀφ' ἑτέρου, ἡ Διάσκεψις πιθανῶς νὰ καταλήξῃ εἰς νέαν σειρὰν ἀνυπερβλήτων ἀδιεξόδων ἢ νὰ τορπιλισθῇ μὲ ἓν μόνον πρόβλημα, ὅπως ἡ Τεργέστη.

Ἀλλὰ δὲν εἶνε μόνον αὐτό. Αἱ Δυτικαὶ Δυνάμεις, ἢ τοὐλάχιστον ὕδο ἀπὸ αὐτάς, δυνατὸν νὰ μὴ ἠμπορέσουν νὰ ἐξεύρουν ἄλλο ἀντίτροπον μέσον παρὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ καταρτισμοῦ χωριστῶν συνθηκῶν πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης εἰς τὴν Εὐρώπην.

Εἶνε ὡσαύτως πιθανὸν νὰ ὑποχρεωθοῦν νὰ προβοῦν εἰς μίαν ἀναδιοργάνωσιν τῶν ζωνῶν των εἰς τὴν Γερμανίαν πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκεῖ ἐπειγουσῶν οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν ἀναγκῶν. Ἴσως ἐπίσης νὰ ὑποχρεωθοῦν νὰ ζητήσουν, μέσῳ τῆς μεγάλης πλειονότητος τῆς Ὀργανώσεως τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, τὴν ἰσχυρὰν ἠθικὴν ἔνισχυσιν τῆς παγκοσμίου κοινῆς γνώμης.

Ὅλαι αἱ πιθανότητες αὗται θ' ἀπατέλουν ἀσφαλῶς θυσαρέστους καὶ σοβαρὰς δυσχερείας, ἔστω καὶ προσωρινῆς μορφῆς. Ἀλλ' ὅλαι τοῦτο ἠμποροῦν, καὶ πρέπει, ν' ἀντιμετωπισθοῦν χωρὶς νὰ δημιουργήσουν ἀναφυρώτους ἀβύσσους, ὅπως ἐκεῖναι ποὺ μὲ τόσην γλαφυρότητα περιγράφονται εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν.

Ὅσον ἐγγύτερον οἱ ἡγέται ὅλων τῶν Δυνάμεων αἰσθανθοῦν ὅτι προσεγγίζουν πρὸς τὸ χεῖλος τοῦ ἀπολύτου χάους, τόσον μεγαλυτέρας προσπαθείας θὰ καταβάλλουν διὰ νὰ τὸ ἀποφύγουν.

Ὀλίγον πρὸ τῆς συναντήσεως τῶν Παρισίων ὁ ραδιοσταθμὸς τῆς Μόσχας προέβαινεν ἀνωνύμως εἰς μίαν σημαντικὴν ἐκπομπὴν τοιαύτης μορφῆς. Ὁ Ρῶσσος ἐκφωνητὴς ὡμίλησε μὲ διαλλακτικὸν καὶ σχεδὸν ἥπιον τόνον. Συνέκρινε τὰ εὐεργετήματα ἑνὸς ἡνωμένου Κόσμου μὲ τὰ θλιβερὰ ἀποτελέσματα ἑνὸς Κόσμου διηρημένου. Πῶς θὰ ἠμποροῦσε, πράγματι, ν' ἀρνηθῇ ὅτι ἡ συνεργασία μεταξὺ τῶν μεγαλυτέρων Συμμάχων κατὰ τὴν εἰρηνικὴν περίοδον, ὅπως καὶ μετὰ τὸν πόλεμον, θὰ ἦτο ἀσυγκρίτως ὠφελιμώτερον διὰ τὸν κάθε ἕνα καὶ διὰ ὅλους μαζὶ ἀπὸ τὴν διάσπασιν τῶν δεσμῶν καὶ τὴν χωρίστην δράσιν;

Ἐνθυμηθῆτε τὰς τριμερεῖς προστριβάς, ποὺ ἐδημιουργήθησαν ἐκ μέρους τῆς Ρωσσίας μὲ τὰς ἀδιαλλάκτους ὑποψίας της περὶ ἐσκεμμένης ἀναβολῆς τοῦ ἀνοίγματος τοῦ δευτέρου μετώπου. Ὅλαι αἱ ἀντιδότητες ἀπὸ ἀπόψεως συντονισμοῦ ἐνεργειῶν καὶ ἐμπιστοσύνης ἀντιμετωπίσθησαν καὶ ὑπερεπηβήθησαν μὲ τὴν Μεγάλην Συμμαχίαν, τοῦ ἀφυρηλατήθη κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συρράξεως.

Διατί τὸ ἴδιον δὲν θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἐπιτευχθῇ καὶ σήμερον;

Τὸ συμπέρασμα τῶν ἐκ Μόσχας συστάσεων ἦτο ὅτι πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀσφαλείας — ὅπως καὶ διὰ τὴν ἐπίτευξιν συμφωνίας καὶ τὴν κατοχύρωσιν τῆς προόδου — τοῦ Κόσμου, δὲν ὑπάρχει νοητὸν ἄλλο ἀντιστάθμισμα ἀπὸ τὴν σταθερὰν ἀλληλεγγύην τῶν κυριωτέρων Δυνάμεων.

Μέχρις ἐδῶ ὁ Ρῶσσος δημιουργὸς ἐνεφάνιζε τὴν μορφὴν ἑνὸς νέου Δανιὴλ. Ἐπανελάμβανεν οὗτω ἄλλας τὰς ἀληθείας, ποὺ ὑπῆρξαν ἐπὶ αἰῶνας τὸ λίκνον τῆς Δυτικῆς σκέψεως καὶ αἱ θεμελιώδεις ἰδέαι καὶ αἱ ἐνστικτώδεις ἀντιλήψεις τῆς ραστίας πλειονότητος τοῦ ἀνθρωπίνου Γένους.

Τὸ ἠθικὸν ἐκ τούτων δίδαγμα ἀφορᾷ εἰς τὴν πρακτικὴν των ἐφαρμογήν. Ἡ Σοβιετικὴ πολιτικὴ ἐκφράζεται ὄχι ἁπλῶς τὶ αἰσθηματικῆς ἰδεολογίας, ἀλλ' ἀπὸ μίαν κεραυνοβόλον ἀντίληψιν πρακτικοῦ ρεαλισμοῦ. Ἡ Ρωσσία διακατέχεται ἀπὸ μίαν ἔντονον καὶ ἐπιμονον αἴσθησιν τῶν ἰδιαιτέρων της συμφερόντων. Τοῦτο ἀφ' ἑαυτοῦ δὲν ἀποτελεῖ, φυσικά, ἀπὸ τῆς ἀοχαιοτέρας νέαν ἢ ἔνοχον τινὰ ἐκ δήλωσιν εἰς τὰ διπλωματικὰ χρονικά.

Σχεδὸν πάντοτε κάθε βαρεῖς ἐξωπολιμένον Κράτος, ποὺ ὑψώθη διὰ τῆς νίκης εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Κόσμου — ἢ φαντάζεται ἔστω ὅτι ὑψώθη — προσεπάθησε νὰ ὑπερκεφαλοποιήσῃ τὴν θέσιν του. Εἰς τὴν κυριαρχοῦσαν αὐτὴν κακὴν τακτικὴν ἀποτελεῖ ἴσως τὴν μεγαλυτέραν ἱστορικὴν ἐξαίρεσιν ἡ περισταλτικὴ ἀγχίνοια τοῦ Βίσμαρκ καὶ ἡ ἀντίθεσίς του τόσον πρὸς τοὺς ξεροκεφάλους στρατιωτικοὺς ὅσον καὶ πρὸς τοὺς σωβινιστικοὺς ὑμνογράφους τῆς Γερμανίας.

Τὸ σημερινὸν πρόβλημα εἶνε μέχρι ποίου σημείου ἡ Ρωσσία, μὲ τὴν ἀνθμαλον αἰσθησίν της περὶ τῶν ἰδιαιτέρων της συμφερόντων, ε